

JUSTITSMINISTERIET

Udlændingeafdelingen

Dato: 2. oktober 2013
Kontor: Udlændingekontoret
Sagsbeh: Mette Kjølby Miller-Harris
Sagsnr.: 2013-960-0018
Dok.: 896975

KOMMENTERET HØRINGSOVERSIGT

om

forslag til lov om ændring af udlændingeloven og kildeskatteloven (Udvidet adgang til registersamkøring, bemyndigelse til at fastsætte regler om anvendelse af ansøgningsskema eller en digital ansøgningsløsning, ændring af reglerne om opsættende virkning i sager om humanitært ophold, eftersøgning af familiemæssigt netværk, overførsel af klagesager fra Justitsministeriet til Udlændingenævnet m.v.) (L 11)

1. Hørte myndigheder og organisationer

Et udkast til lovforslag har været sendt i høring hos:

Østre Landsret, Vestre Landsret, Samtlige byretter, Domstolsstyrelsen, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, HK-Landsklubben Danmarks Domstole, Rigspolitiet, Rigsadvokaten, Foreningen af Offentlige Anklagere, Politiforbundet i Danmark, Advokatrådet, Danske Advokater, Amnesty International, Ankestyrelsen, Børnerådet, Børns Vilkår, CFU – Centralorganisationernes Fællesudvalg, Danmarks Biblioteksforening, Danmarks Rederiforening, Danmarks Rejsebureau Forening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Blindesamfund, Dansk Flygtningehjælp, Dansk Handicap Forbund, Dansk Socialrådgiverforening, Danske Handicaporganisationer, Datatilsynet, De Samvirkende Invalideorganisationer, Den Danske Helsinki-Komité for Menneskerettigheder, Den Katolske Kirke i Danmark, Det Faglige Hus, DIGNITY – Dansk Institut mod Tortur, Dokumentations- og Rådgivningscentret om Racediskrimination, Finansrådet, Flygtningenævnet, Flygtninge Under Jorden, Folkehøjskolernes Forening i Danmark, Foreningen af Udlændingeretsad-

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

vokater, Frie Funktionærer, Færøernes Landsstyre, Gartneri-, Land- og Skovbrugets Arbejdsgivere, Grønlands Selvstyre, HK/Danmark, Indvandrermedicinsk Klinik, Odense Universitetshospital, Indvandreradgivningen, Institut for Menneskerettigheder, Kirkernes Integrationstjeneste, Kommunernes Landsforening, Fredsfonden, Landsforeningen Adoption & Samfund, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Landsforeningen Af Psykiatribrugere (LAP), Landsforeningen SIND, Landsorganisation af kvindekrisecentre (LOKK), Pro Vest, Red Barnet, Retspolitisk Forening, Retssikkerhedsfonden, Røde Kors Asylkontoret, Røde Kors Landskontoret, Rådet for Etniske Minoriteter, Samarbejdsgruppen om Børnekonventionen, SOS mod Racisme, Ægteskab uden Grænser, Ældresagen og 3F.

Justitsministeriet har modtaget høringsvar fra følgende:

Østre Landsret, Vestre Landsret, Domstolsstyrelsen, HK-Landsklubben Danmarks Domstole, Rigspolitiet, Rigsadvokaten, Naalakkersuisut, Politiforbundet, Advokatrådet, Adoption og Samfund, Børnerådet, Dansk Flygtningehjælp, Datatilsynet, Den Katolske Kirke i Danmark, Foreningen af Udlændingeretsadvokater, Institut for Menneskerettigheder, Red Barnet, Refugees Welcome (Flygtninge Under Jorden), Røde Kors, Rådet for Etniske Minoriteter og SOS mod Racisme.

Justitsministeriets kommentarer til høringsvarene er anført i *kursiv*.

Bemærkninger af generel politisk karakter samt forslag og bemærkninger, der ikke vedrører lovforslaget, indgår ikke i høringsoversigten.

2. Høringsvarene

2.1. Indledning

Østre Landsret, Vestre Landsret, Domstolsstyrelsen, HK-Landsklubben Danmarks Domstole, Rigspolitiet, Rigsadvokaten, Naalakkersuisut, Politiforbundet, Adoption og Samfund, Den Katolske Kirke i Danmark og Rådet for Etniske Minoriteter har ingen bemærkninger til lovudkastet.

2.2. Krav om anvendelse af papirbaserede ansøgningskemaer eller digitale ansøgningsløsninger

Foreningen af Udlændingeretsadvokater anfører, at foreningen ikke har bemærkninger til de foreslåede bemyndigelser i udlændingelovens § 9 g, stk. 1 og 2, hvorefter der kan fastsættes krav om anvendelse af papirbaserede ansøgningsskemaer og digitale ansøgningsløsninger.

Rådet for Etniske Minoriteter konstaterer med tilfredshed, at forslaget om digitale ansøgningsløsninger tager højde for, at anvendelsen heraf kan være forbundet med udfordringer for visse ansøgere, og at det sikres, at det fortsat vil være muligt at indgive en ansøgning i anden form.

Dansk Flygtningehjælp påpeger vigtigheden af, at der tages de nødvendige hensyn til de ansøgere, der ikke formår at opfylde kravene til anvendelse af ansøgningsskemaer og digitale ansøgningsløsninger. Foreningen har i den forbindelse foreslået, at dispensationsadgangen i forhold til de nævnte formkrav administreres lempeligt.

SOS mod Racisme er skeptiske over for den foreslåede bemyndigelse, hvorefter justitsministeren og beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, at en ansøgning, der indgives til henholdsvis Udlændingestyrelsen og Styrelsen for Fastholdelse og Rekruttering i henhold til udlændingeloven eller udlændingebekendtgørelsen, skal indgives ved anvendelse af en digital ansøgningsløsning, idet mange udlændinge ikke mestrer dansk og engelsk, ligesom der kan være behov for vejledning. Endvidere er nogle udlændinge ikke vant til at bruge en computer. Nogle udlændinge har desuden ikke NemID.

Foreningen er mindre betænkelig over for den foreslåede bemyndigelse, hvorefter justitsministeren kan fastsætte regler om, at en ansøgning, der indgives til Udlændingestyrelsen i henhold til udlændingeloven eller udlændingebekendtgørelsen, skal indgives ved anvendelse af et ansøgningsskema, om end udfyldelsen af et sådant ansøgningsskema ofte vil fordrer brug af tolk eller bistand fra ægtefælle, ven eller rådgiver. Det er derfor også vigtigt, at personer, der er analfabeter, eller som har ringe skolekunderskaber mv., kan indgive ansøgning på anden måde, samt at der stilles fornøden tolkebistand til rådighed.

Advokatrådet kan tilslutte sig en øget brug af papirbaserede ansøgningsskemaer og digitale ansøgningsløsninger som led i en effektivisering. Rådet finder imidlertid, at en sådan øget brug bør ske ved oplysning og vejledning frem for at gøre brugen heraf obligatorisk. Advokatrådet er endvidere skeptisk over for muligheden for at afvise en ansøgning, der ikke ind-

gives på den foreskrevne måde, idet afvisning vil kunne få alvorlige konsekvenser for ansøger, herunder f.eks. i tilfælde, hvor en ansøgning om ægtefællesammenføring indgives under et visumophold, hvorefter ansøgningen afvises efter visumperiodens udløb, således at ansøger straks skal udrejse.

Som anført under pkt. 2.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger vil obligatorisk brug af ansøgningsskemaer på Udlændingestyrelsens område og digitale ansøgningsløsninger inden for en række sagstyper på Udlændingestyrelsens og Styrelsen for Fastholdelse og Rekrutterings områder generelt være med til at sikre bl.a., at ansøger straks får afgivet de nødvendige oplysninger og dokumentation til brug for sagens behandling. Dette vil ikke alene lette ansøgningsprocessen for ansøger, men også understøtte en hurtigere og smidigere behandling hos de to styrelser. Indførelsen af de omhandlede formkrav vil således samlet set medvirke til at sikre en optimering af arbejdsgange og processer hos de to styrelser og samtidig sikre en mere effektiv servicering af borgerne.

Langt størstedelen af ansøgerne på Udlændingestyrelsens område har efter Justitsministeriets vurdering mulighed for at udfylde et papirbaseret ansøgningsskema, eventuelt med bistand fra herboende referencepersoner eller andre og med vejledning ved telefonisk eller personlig henvendelse til udlændingemyndighederne. Det er endvidere Justitsministeriets vurdering, at personer, der bor her i landet, i vidt omfang er parate til digital kommunikation med det offentlige. Der henvises herom i øvrigt til pkt. 2.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

På den anførte baggrund er det Justitsministeriets opfattelse, at saglige grunde taler for at indføre de foreslåede bemyndigelser i udlændingelovens § 9 g, stk. 1 og 2, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 4.

I forhold til de særlige udfordringer, som overgangen til obligatorisk brug af papirbaserede ansøgningsskemaer og digitale ansøgningsløsninger kan være forbundet med for visse ansøgere, er Justitsministeriet opmærksom herpå. Det vil derfor, hvis lovforslaget vedtages, i medfør af de foreslåede bemyndigelser blive fastsat, at sådanne ansøgere kan indgive ansøgning på anden måde, når Udlændingestyrelsen eller Styrelsen for Fastholdelse og Rekruttering finder, at der foreligger særlige forhold, der gør, at ansøgeren ikke må forventes at kunne indgive ansøgning ved brug af et ansøgningsskema eller en digital ansøgningsløsning.

Som det fremgår under pkt. 2.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger, kan det f.eks. være ældre mennesker, der i højere grad end den yngre del af befolkningen ikke har digitale kompetencer, andre personer uden digitale kompetencer, personer, der af grunde omfattet af FN's Handicapkonvention ikke kan udfylde et papirbaseret ansøgningsskema eller anvende en digital ansøgningsløsning, sygdomsramte personer, personer med kognitive eller fysiske funktionsnedsættelser, der ikke er omfattet af FN's Handicapkonvention, og personer med sociale problemer.

Med forslaget sikres det således, at alle ansøgere – også dem, der ikke må forventes at kunne benytte et papirbaseret ansøgningsskema eller en digital ansøgningsløsning – fortsat kan indgive en ansøgning på anden måde end ved anvendelse heraf.

I forhold til vejledning og bistand ændrer forslaget ikke på den pligt, der efter forvaltningslovens § 7 påhviler en forvaltningsmyndighed, og hvorefter myndigheden i fornødent omfang skal yde vejledning og bistand til personer, der retter henvendelse om spørgsmål inden for myndighedens område. Udlændingestyrelsen og Styrelsen for Fastholdelse og Rekruttering vil således som hidtil – uanset om ansøger henvender sig til styrelserne her i landet eller fra udlandet – i fornødent omfang skulle yde vejledning og bistand til personer, der retter henvendelse om spørgsmål inden for styrelsernes sagsområder. Herunder vil det påhvile styrelserne i fornødent omfang at hjælpe ansøgere, der ikke har mulighed for at ansøge på den anvisede måde. Herudover vil styrelserne have pligt til at vejlede om retsvirkningerne af manglende overholdelse af formkravene samt om, at formkravene i visse tilfælde kan fraviges.

Der vil endvidere ikke ske afvisning af en ansøgning, blot fordi den ikke er indgivet ved brug af et papirbaseret ansøgningsskema eller en digital ansøgningsløsning. Som anført under pkt. 2.2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger vil Udlændingestyrelsen og Styrelsen for Fastholdelse og Rekruttering have pligt til at vejlede ansøger om, hvordan manglen kan afhjælpes, jf. forvaltningslovens § 7, stk. 1. Og kun hvis ansøgeren, f.eks. inden en fastsat frist, ikke har rettet op på de mangler, som den pågældende ved vejledning er gjort opmærksom på, kan ansøgningen afvises efter en konkret og individuel vurdering i hver enkelt sag.

SOS mod Racisme finder, at det af lovteksten bør fremgå, at tyrkiske statsborgere er undtaget fra kravet om anvendelse af papirbaserede ansøgningsskemaer og digitale ansøgningsløsninger.

Justitsministeriet skal bemærke, at det alene er økonomisk aktive tyrkiske statsborgere og deres familiemedlemmer med rettigheder efter Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80, der vil blive undtaget fra kravet om anvendelse af ansøgningskemaer og digitale ansøgningsløsninger.

Det vil således i medfør af de foreslåede bemyndigelser i udlændingelovens § 9 g, stk. 1 og 2, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 4, blive fastsat, at muligheden for at afvise en ansøgning, der – på Udlændingestyrelsens område – ikke indgives ved anvendelse af et papirbaseret ansøgningskema eller – på såvel Udlændingestyrelsens som Styrelsen for Fastholdelse og Rekrutterings områder – ikke indgives ved anvendelse af en digital ansøgningsløsning, kan afvises, medmindre andet følger af EU-reglerne. Herved sigtes til TEUF artikel 21 og artikel 45 samt øvrige bestemmelser om fri bevægelighed, herunder opholdsdirektivet, samt aftaler EU måtte have indgået med tredjelande, herunder Associeringsaftalen mellem EU og Tyrkiet og Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80. Der henvises herom i øvrigt til pkt. 2.2.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

2.3. Opsættende virkning i sager om humanitær opholdstilladelse

Røde Kors er enig i, at misbrug af asylsystemet skal undgås, og at den foreslåede ændring af udlændingelovens § 33, stk. 4, kan være medvirkende til at modvirke misbrug. Efter Røde Kors' opfattelse bør det være udsigten til, om asylansøgeren opfylder betingelserne for at blive meddelt humanitær opholdstilladelse og ikke ansøgningstidspunktet, der bør være afgørende for, om ansøgeren kan blive i Danmark under sagens behandling.

Røde Kors er imidlertid bekymret for, at myndighederne ikke får tid nok til at sikre det tilstrækkelige lægelige grundlag for at fastslå om de "ganske særlige grunde" er til stede. Røde Kors anbefaler derfor, at der etableres klare procedurer for vurderingen af ansøgernes udsigt til at få humanitær opholdstilladelse, ligesom det anbefales, at Justitsministeriet skal afholde eventuelle udgifter til fremskaffelse af den lægelige dokumentation. Røde Kors anbefaler endelig, at fristen for fremsendelse af den nødvendige dokumentation forlænges fra to til fire uger.

Refugees Welcome (Flygtninge Under Jorden) er enige i, at for mange grundløse ansøgninger om humanitær opholdstilladelse unødigt forlænger udlændinges opholdstid i asylsystemet, og foreslår, at der meddeles opsættende virkning i sager, hvor der er tvivl omkring diagnose og behandling.

Samtidig anbefales det, at der etableres en fast procedure for en mere grundig screening af ansøgerne med henblik på at undersøge, om der er belæg for humanitær opholdstilladelse. Hvis det skønnes, at der er tale om en alvorlig sygdom, bør ansøger henvises til videre undersøgelse eventuelt hos en specialist. Det foreslås, at udgifterne til fremskaffelse af de lægelige oplysninger, som er nødvendige til behandling af ansøgningen om humanitær opholdstilladelse afholdes af det offentlige. Dette vil efter foreningens opfattelse frigive mange ressourcer, idet mange sager vil kunne afvises uden opsættende virkning.

Advokatrådet, Dansk Flygtningehjælp, Foreningen af Udlændingeretsadvokater og SOS mod Racisme finder, at det ikke er hensigtsmæssigt, at en mindre gruppes misbrug af adgangen til at søge om humanitær opholdstilladelse medfører en ændring af reglerne om opsættende virkning. Der peges i den forbindelse på, at et misbrug vil kunne imødegås ved en hurtigere sagsbehandling af sagerne i Justitsministeriet.

Advokatrådet, Dansk Flygtningehjælp og Foreningen af Udlændingeretsadvokater finder endvidere, at det ikke vil være ressourcebesparende at ophæve den automatiske opsættende virkning.

Advokatrådet henviser i den forbindelse bl.a. til, at Justitsministeriet i udkastet til lovforslaget om gennemførelse af Dublinforordningen anfører, at en ordning, hvor påklage automatisk tillægges opsættende virkning, er mest hensigtsmæssig både ud fra ressourcemæssige og retssikkerhedsmæssige betragtninger, og at en kort sagsbehandlingstid ikke er mulig, hvis der forinden skal træffes afgørelse om opsættende virkning.

Herudover peger **Advokatrådet, Dansk Flygtningehjælp og Foreningen af Udlændingeretsadvokater** på, at ændringen indebærer en væsentlig svækkelse af ansøgernes retssikkerhed.

Dansk Flygtningehjælp anfører i den forbindelse nærmere, at det er afgørende for asylansøgere, hvis asylsag behandles efter den åbenbart grundløs haste-procedure, at en ansøgning om humanitær opholdstilladelse tillægges opsættende virkning, da de ellers vil være uden reel chance for at kunne dokumentere eventuelle sygdomme. Dansk Flygtningehjælp finder derfor, at betingelserne for at tillægge en ansøgning opsættende virkning bør lempes, så der alene skal foreligge særlige grunde. Der henvises i forlængelse heraf til, at en forkert afgørelse om opsættende virkning kan have katastrofale følger for den enkelte. Dansk Flygtningehjælp har endvidere anført, at

der ved en ansøgning om humanitær opholdstilladelse ofte ikke foreligger dokumentation fra læger, psykiatere eller psykologer.

Foreningen af Udlændingeretsadvokater anfører, at de frygter, at vurderingen af spørgsmålet om opsættende virkning ikke vil være grundig nok, da den skal ske hurtigt. Foreningen finder endvidere, at der vil blive lagt et urimeligt pres på alvorligt syge mennesker, som forventes at have alle relevante helbredsmæssige oplysninger klar.

SOS mod Racisme finder, at det vil være urimeligt at udsende ansøgere, der, inden de søger om humanitær opholdstilladelse, har brugt en masse tid på at indsamle lægelig dokumentation, hvis ansøgningen ikke er færdigbehandlet. SOS mod Racisme finder endvidere, at der med forslaget stilles for strenge krav til at tillægge en ansøgning om humanitær opholdstilladelse opsættende virkning.

Institut for Menneskerettigheder anbefaler, at det sikres, at der ikke foretages udsendelse af udlændinge i strid med udlændingelovens § 31, stk. 1, og Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 3, og anbefaler, at det fremhæves i lovforslaget, at der skal foretages en sådan grundig gennemgang af sagen med henblik på, at der ikke sker udsendelse i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 3. Institut for Menneskerettigheder anbefaler endvidere, at det sikres, at afgørelsen om humanitær opholdstilladelse træffes på baggrund af forholdene på afgørelsestidspunktet, således at også lægelige oplysninger om en ansøgers helbred, der er udarbejdet efter en udsendelse af ansøgeren til hjemlandet, inddrages i vurderingen af, hvorvidt der skal meddeles opholdstilladelse.

Børnerådet har anført, at det bør specificeres, hvornår der foreligger ganske særlige grunde, der taler for meddelelse af opsættende virkning.

Red Barnet foreslår, at det eksplicit bør nævnes, at hensynet til børns trivsel og tarv samt hensynet til kontinuitet i børns opvækst skal være grunde til opsættende virkning.

Justitsministeriet bemærker indledningsvis, at der allerede i dag i sager, hvor ansøgningen om humanitær opholdstilladelse er indgivet på et senere tidspunkt end det, der følger af udlændingelovens § 33, stk. 4, 1. pkt., foretages en vurdering af, om ganske særlige grunde taler for at tillægge ansøgningen opsættende virkning. Afgørelsen heraf foretages i forbindelse

med den indledende sagsbehandling, hvor der også tages stilling til behovet for at indhente yderligere oplysninger.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 7, foreslås der ingen ændring i vurderingen af, hvornår der foreligger ganske særlige grunde. Med ændringen foreslås det alene, at denne vurdering skal foretages i alle sager, uanset hvornår der er ansøgt, idet det ikke bør være ansøgningstidspunktet, men udsigten til at kunne opnå humanitær opholdstilladelse, der skal være afgørende for, om en ansøgning om humanitær opholdstilladelse skal tillægges opsættende virkning.

Ved vurderingen af, om der er grundlag for at meddele opsættende virkning, skal det efter forslaget vurderes, om der på baggrund af de foreliggende oplysninger i sagen er konkret grund til at antage, at udlændingen vil blive meddelt humanitær opholdstilladelse, f.eks. på baggrund af oplysninger fra læger, psykologer eller psykiatere, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 7. I den forbindelse vil hensynet til eventuelle børn også indgå i det omfang, der på baggrund af oplysningerne herom er konkret grund til at antage, at der vil blive meddelt humanitær opholdstilladelse.

Justitsministeriet finder på den baggrund ikke, at ændringen er retssikkerhedsmæssig betænkelig. Det kan i forlængelse heraf oplyses, at den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 33, stk. 4, blev indsat i forbindelse med, at ansøgningstidspunktet i sager om humanitær opholdstilladelse blev rykket frem, så der kunne ansøges allerede i forbindelse med registreringen som asylansøger. Formålet hermed var netop at undgå, at en ansøgning om humanitær opholdstilladelse kunne bruges til at forlænge et processuelt ophold, og fristen i § 33, stk. 4, 1. pkt., skulle således tilskynde udlændinge til at indgive en eventuel ansøgning om humanitær opholdstilladelse inden for et kort tidsrum efter registreringen som asylansøger.

Justitsministeriet finder endvidere, at ændringen ikke vil medføre en mere ressourcekrævende sagsbehandling, idet afgørelsen om opsættende virkning indgår som et naturligt element i den indledende sagsbehandling, herunder navnlig i vurderingen af, om der er behov for at indhente yderligere lægelige oplysninger med henblik på at vurdere, om ansøger lider af en sådan meget alvorlig sygdom, som efter ministeriets praksis kan begrunde meddelelse af humanitær opholdstilladelse.

Ministeriet finder heller ikke, at forslaget er i modstrid med lovforslaget om gennemførelse af Dublinforordningen, idet der ikke er tale om en klagesagsbehandling.

Det kan i øvrigt oplyses, at spørgsmålet om opsættende virkning løbende vurderes på baggrund af de oplysninger, som modtages på sagen. Hvis der således på baggrund af senere fremkomne oplysninger fra læger, psykologer eller psykiatere er konkret grund til at antage, at udlændingen vil blive meddelt humanitær opholdstilladelse, vil ansøgningen blive tillagt opsættende virkning.

Justitsministeriet er enig i, at en hurtig sagsbehandling er vigtig for at imødegå eventuelt misbrug af asylsystemet. Derfor er der også i forbindelse med asylaftalen fra 2012 fastsat en målsætning om at halvere sagsbehandlingstiden for førstegangsansøgninger og genoptagede sager.

I forhold til anbefalingen fra Institut for Menneskerettigheder om at sikre, at der ikke sker udsendelse af en udlænding i strid med udlændingelovens § 31 og EMRK artikel 3, bemærkes det, at Rigspolitiet inden en udsendelse retter henvendelse til ministeriet med henblik på at få oplyst, om der foreligger udsendelseshindringer. Ministeriet foretager i den forbindelse på baggrund af de oplysninger, der findes på sagen, en vurdering af, om der er grundlag for opsættende virkning. I sager om helbredsbettinget humanitær opholdstilladelse gennemgås de lægelige oplysninger, og hvis ansøger lider af en meget alvorlig sygdom, gennemgås oplysningerne om behandlingsmulighederne i hjemlandet. Hvis der på baggrund heraf er konkret grund til at antage, at ansøger lider af en meget alvorlig sygdom, som der ikke er behandling for i hjemlandet, vil der blive meddelt opsættende virkning.

Det er udlændingens situation forud for eller på tidspunktet for udsendelsen af Danmark, der er afgørende for vurderingen af, om der kan gives humanitær opholdstilladelse. Oplysninger, der modtages efter udsendelsen, indgår således i sagen på helt sædvanlig vis, hvis de belyser forhold, som også var til stede inden udsendelsen. Derimod vil oplysninger, som udelukkende vedrører forhold i tiden efter udsendelsen eller udrejsen, ikke indgå i sagen. Forslaget ændrer ikke herved.

Med hensyn til spørgsmålet om afholdelse af omkostningerne i forbindelse med tilvejebringelsen af den nødvendige dokumentation for de helbreds-mæssige forhold bemærkes det, at ministeriet ikke på baggrund af ændrin-

gen af reglerne om opsættende virkning finder anledning til at ændre ved, at det påhviler udlændingen selv at afholde eventuelle omkostninger i forbindelse med fremskaffelsen af den nødvendige lægelige dokumentation.

Ministeriet finder endvidere, at der ikke på baggrund af ændringen er anledning til at indføre en særlig screeningsordning til brug for en eventuel ansøgning om humanitær opholdstilladelse.

2.4. Udvidet adgang til registersamkøring

Foreningen af Udlændingeretsadvokater anfører, at foreningen ikke har bemærkninger til forslaget om udvidet adgang til registersamkøring.

Datatilsynet anfører, at tilsynet i sin praksis forudsætter, at myndigheder i forbindelse med sammenstilling og samkøring i kontroløjemed bl.a. har et klart og utvetydigt retsgrundlag at arbejde på, og at de personer, der berøres af kontrolordningen, skal have forudgående information om kontrolordningen, jf. persondatalovens § 5, stk. 1.

Datatilsynet bemærker i øvrigt, at spørgsmålet om, i hvilket omfang der på dette område skal ske øget kontrol ved brug af registersamkøring, efter Datatilsynets opfattelse er en politisk vurdering, som tilsynet ikke finder at kunne udtale sig nærmere om.

Institut for Menneskerettigheder anfører, at der i bemærkningerne til lovforslaget bør redegøres nærmere for behovet for at udvide muligheden for registersamkøring.

Som det fremgår under pkt. 5.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, foreslås det, at Udlændingestyrelsens og Styrelsen for Fastholdelse og Rekrutterings adgang til at foretage registersamkøring udvides med henblik på at styrke de to myndigheders muligheder for at kontrollere, om betingelserne for meddelte opholds- og/eller arbejdstilladelser løbende overholdes, samt at udlændinge, hvis opholdstilladelse f.eks. er inddraget, ikke længere opholder sig eller arbejder ulovligt her i landet.

Med forslaget får udlændingemyndighederne efter Justitsministeriets opfattelse et effektivt redskab til at blive bekendt med dels tilfælde, hvor der er en indikation af, at en udlænding ikke overholder betingelserne for opholdstilladelsen, dels tilfælde, hvor der er en indikation af, at en udlæn-

ding, der ikke længere har en opholds- og arbejdstilladelse, fortsat opholder sig og arbejder her i landet.

Med den foreslåede ændring af udlændingelovens § 44 a, stk. 11, tilvebringes der et klart hjemmelsgrundlag for udlændingemyndighedernes adgang til registersamkøring.

Justitsministeriet bemærker i øvrigt, at der alene vil blive foretaget registersamkøring af oplysninger vedrørende personer, der har modtaget forudgående information om, at registersamkøring kan finde sted, samt at registersamkøring som hidtil i øvrigt vil blive gennemført i overensstemmelse med persondatalovens regler. Der henvises herom til pkt. 5.3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Institut for Menneskerettigheder anfører endvidere, at den gruppe af personer, der kan blive omfattet af registersamkøring, bør afgrænses nærmere i lovforslagets bemærkninger.

Justitsministeriet skal hertil bemærke, at pkt. 5.3.3 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget indeholder en nærmere afgrænsning af den personkreds, der kan blive omfattet af registersamkøring.

Den foreslåede mulighed for registersamkøring omfatter således udlændinge, der har eller har haft opholds- og/eller arbejdstilladelse her i landet, samt andre personer (ægtefæller, samlevere eller au pair-værtspersoner) eller virksomheder (arbejdsgivere), hvor en eller flere betingelser for udlændingens opholdstilladelse knytter sig til denne anden person eller virksomhed. Herudover omfatter den foreslåede mulighed virksomheder, der har eller har haft en udlænding beskæftiget uden at have været involveret i ansøgningen om opholds- og/eller arbejdstilladelse.

SOS mod Racisme anfører, at forslaget om udvidet adgang til registersamkøring bør udgå af lovforslaget. SOS mod Racisme har i den forbindelse anført, at formålet med registersamkøring er at undersøge, om familiesammenførte personer overholder de betingelser, som gælder for sådanne opholdstilladelser, men at det efter foreningens opfattelse vil være ”... yderst vanskeligt at holde sig totalt inden for lovgivningen, overholde frister for dansk-prøver, m.v.”

Det er Justitsministeriets opfattelse, at en udlænding, der har opholdstilladelse her i landet, skal overholde de betingelser, som gælder for opholds-

tilladelsen. En opholdstilladelse skal endvidere inddrages, hvis betingelserne for tilladelsen ikke er opfyldt, og der i øvrigt er grundlag for en sådan inddragelse.

Justitsministeriet skal i øvrigt bemærke, at resultaterne af registersamkøring som hidtil ikke i sig selv få opholdsretlige konsekvenser for de udlændinge, der berøres af kontrollen. Den foreslåede udvidede adgang til registersamkøring vil således – på samme måde som efter gældende ret – alene give udlændingemyndighederne mulighed for at få kendskab til et større antal sager, hvor der potentielt kan være problemer med overholdelsen af betingelserne for opholdstilladelsen og/eller arbejdstilladelsen, samt sager, hvor der potentielt kan være tale om ulovligt ophold og/eller arbejde. Kendskabet til disse sager kan herefter danne grundlag for efterfølgende sagsbehandling.

Datatilsynet anfører, at myndighedernes behandling af de modtagne oplysninger skal ske bl.a. under iagttagelse af de grundlæggende krav i persondataloven, reglerne om datasikkerhed og reglerne om de registrerede personers rettigheder. De nævnte regler medfører efter Datatilsynets opfattelse, at myndighederne må tilrettelægge databehandlingen således, at ansatte hos udlændingemyndighederne ikke har adgang til oplysninger, der principielt ikke er brug for. Efter en eventuel samkøring mellem et register modtaget fra en anden myndighed og myndighedens egne oplysninger bør de ansatte hos den modtagende myndighed efter Datatilsynets opfattelse alene have adgang til oplysninger om de personer fra den anden myndigheds register, som er omfattet af den kontrollerende myndigheds sagsområde. Det er endvidere Datatilsynets opfattelse, at antallet af medarbejdere, der har adgang til resultatet af samkøringen, skal begrænses mest muligt.

Justitsministeriet bemærker, at det med lovforslaget er forudsat, at registersamkøring som hidtil vil blive gennemført i overensstemmelse med persondatalovens regler. Udlændingemyndighederne vil således også fremover alene indsamle og samkøre oplysninger i det omfang, det er nødvendigt og sagligt i forhold til de typer af kontrol, der er omfattet af den foreslåede udvidede adgang til registersamkøring.

Som anført under pkt. 5.3.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger har det af tekniske årsager hidtil været Udlændingestyrelsen, der har foretaget registersamkøringer på egne og Styrelsen for Fastholdelse og Rekrutterings vegne. I løbet af efteråret 2013 forventes imidlertid det sagsbehandlingssystem, som begge styrelser anvender, at blive opdelt/afskærmet,

hvorefter Styrelsen for Fastholdelse og Rekruttering selv vil foretage samkøringer på denne styrelses område.

For så vidt angår den adgang, som ansatte i de to styrelser har til oplysninger fremkommet ved registersamkøringer, bemærkes det, at de fremkomne oplysninger som hidtil alene vil blive stillet til rådighed for enkelte medarbejdere med ansvar for kontrolopgaver. Endvidere vil de myndigheder, hvis registre udlændingemyndighederne indhenter oplysninger fra, ikke blive delagtiggjort i kontrolresultaterne.

Datatilsynet henleder i øvrigt opmærksomheden på persondatalovens kapitel 12 om anmeldelse af behandlinger, der foretages for den offentlige forvaltning.

Justitsministeriet kan oplyse, at Udlændingestyrelsens registersamkørløsning er anmeldt til Datatilsynet. Den med forslaget udvidede adgang til registersamkøring nødvendiggør ikke – så længe registersamkøringer foretages af Udlændingestyrelsen, jf. herved pkt. 5.3.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger – en fornyet anmeldelse. I forhold til Styrelsen for Fastholdelse og Rekrutterings senere foretagelse af registersamkøringer vil der ske anmeldelse heraf til Datatilsynet.

2.5. Bemyndigelse af Udlændingestyrelsen til fastsættelse af nærmere regler om forsørgelse af asylansøgere

Foreningen af Udlændingeretsadvokater og Røde Kors bemærker, at retssikkerheden styrkes med bemyndigelsen af Udlændingestyrelsen til at fastsætte nærmere regler om forsørgelse af asylansøgere.

SOS mod Racisme foreslår bl.a., at asylansøgere får et sygesikringskort og adgang til det danske sundhedsvæsen.

Justitsministeriet bemærker, at det følger af udlændingeloven, at asylansøgere som udgangspunkt får udgifterne til underhold og nødvendige sundhedsmæssige ydelser dækket af Udlændingestyrelsen. Lovforslaget tilsigter ikke at ændre herved.

2.6. Kompetence og klageadgang i forbindelse med afgørelser om nedsettelse af den økonomiske sikkerhed

Foreningen af Udlændingeretsadvokater anfører, at foreningen ikke har bemærkninger til, at kompetencen til at nedsætte den økonomiske sikkerhed overgår til kommunerne, men at foreningen finder det betænkeligt, at klageadgangen afskæres.

Justitsministeriet skal indledningsvis bemærke, at det allerede følger af gældende ret, at det er kommunalbestyrelsen, der efter anmodning nedsætter den økonomiske sikkerhed. Lovforslaget indebærer, at dette kommer til at fremgå udtrykkeligt af udlændingelovens § 9, stk. 31-33, jf. herved pkt. 8.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger. Denne del af lovforslaget indebærer således ikke en ændring af gældende ret.

Som det også fremgår af pkt. 8.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger, er kommunalbestyrelsens afgørelser på området baseret på klare og objektive kriterier uden skønsmæssige elementer af betydning. På den baggrund finder Justitsministeriet det ubetænkeligt at afskære klageadgangen på området.

2.7. Udvidelse af Udlændingenævnets kompetence

Dansk Flygtningehjælp anfører, at foreningen er tilfreds med, at klagesagsbehandlingen på de områder, som omfattes af lovforslaget, overgår fra Justitsministeriet til Udlændingenævnet.

Foreningen af Udlændingeretsadvokater anfører, at foreningen ikke har bemærkninger til, at klagesagsbehandlingen på de områder, som omfattes af lovforslaget, overgår fra Justitsministeriet til Udlændingenævnet.

2.8. Ændring af Udlændingestyrelsens forpligtelse til at iværksætte eftersøgning af familie til uledsagede mindreårige udlændinge

Røde Kors hilser de foreslåede ændringer af Udlændingestyrelsens forpligtelser til at iværksætte eftersøgning for uledsagede mindreårige udlændinge velkommen og peger på, at ændringerne i højere grad end hidtil imødekommer de mindreåriges behov for tryghed i eftersøgningsprocessen. Røde Kors finder det positivt, at regeringen med forslaget har taget konsekvensen af, at den nuværende ordning ikke virker efter hensigten, og anfører bl.a., at der med lovforslaget vil ske en tiltrængt forenkling af området.

Dansk Flygtningehjælp finder det hensigtsmæssigt med henblik på at sikre klarhed og gennemsigtighed, at reglerne om Udlændingestyrelsens forpligtelse til at iværksætte eftersøgning af familie til uledsagede mindreårige asylansøgere tilpasses de faktiske forhold og realistiske muligheder.

Institut for Menneskerettigheder finder det uklart, hvilke praktiske konsekvenser de foreslåede ændringer vil have i forhold til den nuværende ordning. Instituttet finder det således uklart, hvad en uledsaget mindreårig rent praktisk skal foretage sig for at eftersøge sin familie, om den mindreårige har reel mulighed herfor, eller om de foreslåede ændringer kan have indflydelse på mulighederne for at eftersøge familie. På den baggrund er det ikke klart for Instituttet, om de foreslåede ændringer er i barnets bedste interesse.

Børnerådet anfører bl.a., at initiativet til at iværksætte eftersøgning af familiemæssigt netværk efter lovforslaget ligger hos den mindreårige, og at det derfor må sikres, at den mindreårige forstår, hvad der samtykkes til.

Efter **Børnerådets** og **Red Barnets** opfattelse bør initiativet til og ansvaret for at iværksætte eftersøgning være hos staten, fordi de mindreårige befinder sig i en udsat situation ved at være alene i et fremmed land.

Uledsagede mindreårige udlændinge betragtes som en særligt sårbar gruppe, fordi de befinder sig i et fremmed land uden forældre eller andet familiemæssigt netværk. Derfor er der i udlændingeloven særlige regler, som skal sikre, at der på forsvarlig vis tages hånd om de pågældende. Der udpeges bl.a. en personlig repræsentant for alle uledsagede mindreårige, som skal udgøre en fast personlig støtte og varetage den mindreåriges interesser, og som i øvrigt kan træffe de beslutninger, som en forældremyndighedsindehaver normalt kan. Reglerne har således til formål at imødekomme de mindreåriges særlige situation.

Den praktiske fremgangsmåde i forbindelse med iværksættelse af eftersøgning efter de gældende regler er beskrevet i pkt. 10.1.1 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget. Heraf fremgår det bl.a., at Udlændingestyrelsen i dag anmoder om en uledsaget mindreårigs samtykke til at iværksætte en eftersøgning, når der er udpeget en personlig repræsentant for den pågældende, og der foreligger tilstrækkelige oplysninger om forældrene eller familien til, at Udlændingestyrelsen kan vurdere, om der er grundlag for at sætte en eftersøgning i værk. De betingelser vil typisk være opfyldt under en asylsamtale. Udlændingestyrelsen vejleder i den forbin-

delse den uledsagede mindreårige udlænding om mulighederne for at få eftersøgt familie gennem Udenrigsministeriet og om mulighederne for at få eftersøgt familie via Røde Kors' internationale eftersøgningstjeneste. Udlændingestyrelsen har udarbejdet vejledningsmateriale om sin forpligtelse til at iværksætte eftersøgning til både de uledsagede mindreårige og deres personlige repræsentanter, og repræsentanterne bliver informeret om ordningen som en del af uddannelseskurserne for personlige repræsentanter.

Hvis en uledsaget mindreårige familie opholder sig i et land, hvor Udenrigsministeriet har mulighed for at bistå med eftersøgning, bliver den pågældende i dag orienteret herom, og hvis den pågældende samtykker til det, bliver der iværksat eftersøgning via Udenrigsministeriet. Det vil sige, at den mindreåriges oplysninger om familien videreformidles til Udenrigsministeriet.

Hvis familien til en uledsaget mindreårig opholder sig i et land, hvor Udenrigsministeriets muligheder for at foretage eftersøgning aktuelt er begrænsede eller ikke til stede, orienterer Udlændingestyrelsen ligeledes herom. I sådanne tilfælde har den mindreårige mulighed for selv at sætte en eftersøgning i værk via Røde Kors. Det vil sige, at den mindreårige – eventuelt med bistand fra den personlige repræsentant – tager kontakt til Røde Kors med henblik på eftersøgning af familien.

*Som det fremgår under pkt. 10.3 i de almindelige bemærkninger i lovforslaget, drejer forslaget sig om at ændre Udlændingestyrelsens forpligtelse til at **iværksætte** en eftersøgning til en forpligtelse til at **bistå** en uledsaget mindreårig med at iværksætte en eftersøgning. Det betyder, at Udlændingestyrelsen fremover vil have pligt til at vejlede den uledsagede mindreårige grundigt om mulighederne for at få iværksat en eftersøgning. Derudover vil Udlændingestyrelsen være forpligtet til at bistå den uledsagede mindreårige med at komme i kontakt med den organisation eller lignende, der vurderes bedst til at forestå eftersøgningen, f.eks. Røde Kors' Eftersøgningstjeneste. Den uledsagede mindreåriges personlige repræsentant vil som hidtil ligeledes blive inddraget og bistå den mindreårige i denne proces. Vejledningsindsatsen i forhold til de mindreårige og de personlige repræsentanter ændres således ikke.*

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 32, vil Udlændingestyrelsen efter de foreslåede ændringer fortsat spille en central rolle i forbindelse med eftersøgning. Udlændingestyrelsens forpligtelser til at bistå mindreårige vil ud over vejledning omfatte etablering af kontakt

med Røde Kors og andre organisationer mv., hvis der er mulighed for eftersøgninger i andre organisationers regi. Udlændingestyrelsen skal endvidere fortsat samarbejde med Udenrigsministeriet om eftersøgninger i lande, hvor Udenrigsministeriet har mulighed for at yde assistance.

Lovforslaget indebærer således ikke ændringer af den praktiske grundige vejledning og bistand, der i dag ydes uledsagede mindreårige i forhold til eftersøgning, herunder gennem de personlige repræsentanter, som har til opgave at varetage de uledsagede mindreåriges interesser. Med ændringerne tydeliggøres det endvidere, at de mindreåriges ønske om eftersøgning er grundlaget for Udlændingestyrelsens forpligtelser. På den baggrund er de foreslåede ændringer efter Justitsministeriets opfattelse i overensstemmelse med princippet om barnets bedste interesse.

Foreningen af Udlændingeretsadvokater anfører, at Udlændingestyrelsens pligt til at vejlede om eksisterende eftersøgningsmuligheder og hjælpe den mindreårige med at søge bistand hos Røde Kors mv. bør fremgå af lovteksten for at sikre de mindreåriges retssikkerhed.

Som det fremgår af lovforslagets § 1, nr. 32, foreslås det at ændre udlændingelovens § 56 a, stk. 9, 1. pkt., således at det fremgår af bestemmelsen, at Udlændingestyrelsen efter ønske fra et barn, der er omfattet af bestemmelsens stk. 1 (hvor en uledsaget mindreårig defineres), skal bistå barnet med at iværksætte en eftersøgning af forældre eller andet familiemæssigt netværk. Udlændingestyrelsens forpligtelse til at bistå den mindreårige følger således af den foreslåede lovtæst. Udlændingestyrelsens vejledningsforpligtelse er omfattende beskrevet bl.a. i bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 32.

Efter **Red Barnets** opfattelse følger det af punkt 81 i FN's Børnekomité's generelle kommentar nr. 6 til FN's Børnekonvention om uledsagede mindreårige børn, der befinder sig uden for deres hjemland¹, at medlemsstaterne er forpligtet til at udfolde alle bestræbelser på at eftersøge uledsagede mindreåriges forældre med henblik på genforening, hvilket Red Barnet ikke finder, at lovforslaget tager højde for.

Det fremgår af punkt 81 i FN's Børnekomité's kommentarer om uledsagede mindreårige børn, der befinder sig uden for deres hjemland, bl.a., at medlemsstaterne under hensyntagen til de i artikel 9 i FN's Børnekonvention

¹ Committee on the rights of the child, general comment no. 6 (2005), Treatment of unaccompanied and separated children outside their country of origin (CRC/GC/2005/6).

foreskrevne forpligtelser skal sikre, at et barn ikke bliver adskilt fra sine forældre imod sin vilje, og udfolde alle bestræbelser på at sikre genforening, medmindre adskillelse er nødvendigt af hensyn til barnets bedste interesse.

Det fremgår af Børnekonventionens artikel 9 bl.a., at deltagerstaterne skal sikre, at barnet ikke adskilles fra sine forældre mod deres vilje, undtagen når en sådan adskillelse er nødvendig af hensyn til barnets tarv, og at deltagerstaterne skal respektere retten for et barn, der er adskilt fra den ene eller begge forældre, til at opretholde regelmæssig personlig forbindelse og direkte kontakt med begge forældre, undtagen hvis dette strider mod barnets tarv.

Medlemsstaternes forpligtelser i forhold til eftersøgning af familie er specifikt omtalt i Børnekonventionens artikel 22. De foreslåede ændringers overensstemmelse hermed er gennemgået under pkt. 10.1.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget. Heraf fremgår det, at artikel 22 bl.a. foreskriver, at deltagerstaterne i det omfang, de anser det for passende, skal samarbejde om enhver bestræbelse udfoldet af FN og andre ansvarlige mellemstatslige organisationer eller private organisationer, der samarbejder med FN, med henblik på at beskytte og bistå et sådant barn og på at spore forældrene eller andre medlemmer af familien til ethvert barn, der er flygtning, med det formål at opnå de oplysninger, der er nødvendige for, at barnet skal kunne genforenes med sin familie.

Som der er redegjort for under pkt. 10.3 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, pålægger Børnekonventionen efter Justitsministeriets opfattelse ikke medlemsstaterne pligt til at iværksætte en eftersøgning af familie til uledsagede mindreårige. Staterne forpligtes derimod til at bistå barnet med at få sat eftersøgning i værk. Derudover følger det af konventionen, at staterne skal bistå med eftersøgning i det omfang, staterne finder det passende. De foreslåede ændringer vurderes således at sikre uledsagede mindreårige bistand til at få eftersøgt deres familie med genforening for øje i overensstemmelse med de forpligtelser, som følger af Børnekonventionen.

Institut for Menneskerettigheder og Red Barnet finder, at Udlændingestyrelsen bør forpligtes til at iværksætte eftersøgning af en uledsaget mindreårige familie, selvom der er etableret et modtage- og omsorgscenter i den pågældendes hjemland.

Justitsministeriet bemærker, at lovforslaget ikke indebærer ændringer af, hvornår Udlændingestyrelsen er forpligtet i forhold til eftersøgning af forældre eller anden familie til uledsagede mindreårige. Som det fremgår under pkt. 10.1.1 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, følger det allerede af udlændingelovens § 56 a, stk. 9, at Udlændingestyrelsens forpligtelser i forhold til eftersøgning indtræder, medmindre den mindreårige kan tage ophold på et modtage- og omsorgscenter i hjemlandet eller det tidligere opholdsland. Som det fremgår under pkt. 10.3 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, drejer de foreslåede ændringer af udlændingelovens § 56 a, stk. 9, sig om, at Udlændingestyrelsens forpligtelse til at iværksætte en eftersøgning i stedet bliver en forpligtelse til at bistå en uledsaget mindreårig med at sætte eftersøgningen i værk. Som hidtil vil Udlændingestyrelsen således normalt ikke være forpligtet i forhold til eftersøgning, hvis en uledsaget mindreårig kan tage ophold på et modtage- og omsorgscenter i hjemlandet eller det tidligere opholdsland.

Overordnet anfører **Red Barnet** endvidere bl.a., at resultatet af en eftersøgning skal indgå i myndighedernes vurdering af, hvad der er en varig og holdbar løsning, der tager højde for den enkeltes tarv.

Dansk Flygtningehjælp bemærker, at en uledsaget mindreårig kan have grund til ikke at samtykke til en eftersøgning, og at et manglende samtykke derfor ikke bør komme den pågældende til skade under asylproceduren.

Justitsministeriet bemærker, at lovforslaget ikke indebærer ændringer af formålet med udlændingelovens regler om eftersøgning eller af en eftersøgnings betydning for en ansøgning om opholdstilladelse. Som det fremgår under pkt. 10.1.1 i de almindelige bemærkninger i lovforslaget, er formålet med de gældende regler at sikre en mindreårig bistand til at genskabe kontakt med sine forældre med henblik på genforening. Til grund herfor ligger en betragtning om, at det er af meget væsentlig betydning for et barns psykiske velbefindende og videre udvikling at have klarhed over sine forældres situation. Som det fremgår under pkt. 10.3 i de almindelige bemærkninger i lovforslaget, vil eftersøgningsspørgsmålet som hidtil ikke i sig selv have indflydelse på myndighedernes behandling af en ansøgning om opholdstilladelse, men konkrete oplysninger om en uledsaget mindreårigs families skæbne eller opholdssted vil fortsat kunne indgå i en eventuel sag om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 3, f.eks. hvis der med en eftersøgning fremkommer sikre oplysninger om, at forældrene er døde.

Dansk Flygtningehjælp påpeger vigtigheden af, at Udlændingestyrelsen fortsat har en forpligtelse til også uden samtykke at iværksætte eftersøgning, når dette er nødvendigt til varetagelse af barnets tarv.

Det følger af udlændingelovens § 56 a, stk. 10, 2. pkt., at Udlændingestyrelsen i dag kan sætte en eftersøgning af en uledsaget mindreårige familie i værk, uanset den mindreåriges samtykke, hvis ganske særlige grunde taler for det. Adgangen hertil foreslås ikke ændret.

Som det fremgår under pkt. 10.3 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget samt af bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 34, indebærer den foreslåede ændring af udlændingelovens § 56 a, stk. 10, 2. pkt., at Udlændingestyrelsens forpligtelse til at iværksætte eftersøgning i de pågældende sager kun består i det omfang, dette er muligt. Det betyder, at Udlændingestyrelsen kun vil være forpligtet til at sætte en eftersøgning i værk, når Udenrigsministeriet eller organisationer, som Udlændingestyrelsen måtte samarbejde med, har mulighed for at udføre eftersøgning i det pågældende land.

3. Lovforslaget i forhold til lovudkastet

I forhold til det lovudkast, der har været i høring, indeholder lovforslaget følgende indholdsmæssige ændringer:

- Af lovtekniske grunde er det fundet rigtigst at fastlægge indholdet af lovudkastets § 9 g, stk. 3-5 (om afvisning og dispensation herfra), og stk. 6 (om, hvornår en ansøgning kan anses for at være kommet frem), i de bekendtgørelser, som vil blive udstedt i medfør af forslagens stk. 1 og 2.

Lovudkastets § 9 g, stk. 3-6, er herefter udgået, mens den gældende bestemmelse i § 9 g, stk. 1, af lovtekniske grunde er flyttet ned som stk. 3. Samtidig er indholdet af lovudkastets § 9 g, stk. 3-5 (om afvisning og dispensation herfra), og stk. 6 (om, hvornår en ansøgning kan anses for at være kommet frem) nu indeholdt i bemyndigelsesbestemmelserne i forslagens § 9 g, stk. 1 og 2.

Herudover er der foretaget visse mindre ændringer af sproglig karakter.